

VECKOBLADET

Fredag 5 maj

Utkommer fredagar

1995 21:e årg.

Lösnummer 2 kr

16

Karin

Årets förstamajdemonstration var en riktig fest. Solen sken och de röda bandrollerna fladdrade i den ljumma vinden. Vi var drygt 800 som tågade ut till Folkets Park där man kunde slå sig ner och lyssna till Karins Svensson-Smith och Ann Schlyter. Vi återger här i förkortat skick delar av deras tal.

I sitt 1:maj tal inledde Karin Svensson Smith med att anknyta till att Folkets Park firar 100-års jubileum i år. Folkets Park var ett uttryck för den tidens solidaritet och hon återknöt till solidariteten i dagens samhälle. Är solidaritet gångbart? Behövs solidaritet?

Vänsterpartiet står för solidaritet mellan dom som har arbete i förhållande till dom som är arbetslösa genom kravet på sex timmars arbetsdag. Ska det kravet ha någon slags realism måste det dock genomföras med lönekompen-sation bara för de allra längst avlönade. Solidariteten mellan fattiga och rika uttrycks i kravet på höjd förmögenhets- och inkomstskatt för att långsiktigt kunna garantera det sociala skyddsnet som administreras av den offentliga sektorn. Dessa exempel på solidaritet inom Sverige har alltid karakteriserat vänsterpartiet och kommer förhoppningsvis alltid att göra det.

Solidaritet med kommande generationer

FN-konferensen i Rio 1992 beslutade om ett miljöhandlingsprogram för det 21:a århundradet, Agenda 21. Den övergripande målsättningen är att skapa en långsiktigt hållbar utveckling. Senast 1996 ska alla kommuner ha inlett en dialog om hur det ska gå till att undanröja de miljöhot som riskerar att underminera mänsklighetens existens på jorden.

Agenda 21 har ett underifrånperspektiv som säger att befolkningen aktivt måste vara med i arbetet med den miljöanpassning som ska äga rum. Det räcker inte med politiska beslut eftersom det är så omfattande

förändringar som måste ske. Förändringar berör våra resvanor, våra inköpsrutiner och väldigt mycket annat som innefattas i ens privatliv.

Underifrånperspektivet i Agenda 21 är emellertid missbrukat. När Gudrun Schyman i riksdagen frågade miljöminister Olof Johansson på vilket sätt regeringen planerade Agenda 21 för Sverige hänvisade han till kommunerna. Och i ganska många kommuner går Agendaarbetet i sin tur huvudsakligen ut på att informera medborgarna om komposteringsteknik.

Samtidigt beslutade riksdagen om 200 miljarder under en 10-årsperiod till infrastrukturinvesteringar, där vägverket får disponera 2/3 av den summan. Därför håller det svenska landskapet på att skäras sönder av meningslösa vägprojekt.

Karin avslutade sitt tal med att komma med några goda råd till Ingvar Carlsson:

– Svälj ner den prestige ni har byggt upp kring Öresundsbron även om det smakar surt. Bättre än det sura regn som som den ökande trafiken på bron skulle innebära. Brobygget är vansinnigt både sett ur ekonomiskt och miljömässigt perspektiv.

– Inse att Sveriges vägnät är färdigbyggt.

– Fundera över ett lämpligt tillfälle att erkänna misstaget att gå med i EU av ekonomiska skäl. EU använder i huvudsak sina medel till att hålla ett ohälsosamt lantbruk under armarna.

– Hälsa Göran Persson att han ska låta kommunerna och de arbetslösa vara i fred när ni ska göra besparingar.

Avslutningsvis uppmanade Karin mötesdeltagarna att aktivera sig politiskt, i vänsterpartiet eller i något annat parti.

Hoppet inför framtiden kan inte bara bestå i att vinna på Bingolotto.

Ann

Karin har talat om miljöhänsyn och solidaritet med kommande generationer. Hur stor är då den kommande generationen? Hur mycket människor kan jorden bära? Vi är nu sex miljarder om hundra år kanske dubbelt så många. En sak är säker: alla kan inte leva som vi lever nu. Ett svenskt barn motsvarar i resurskonsumtion och nedsmutsning fyrtio moçambikanska barn.

Jag representerade Vänsterpartiet vid FN:s konferens om befolkning och utveckling i Kairo. Det var den sista konferensen där Sverige i förhandlingarna kunde tala med egen röst. Hädanefter kan vi bara agera genom EU. Det ser vi som beklagligt inom Vänsterpartiet. Vi vill att Sverige ska kunna agera starkt i internationella sammanhang, och vi vill stärka FN:s roll och göra organisationen mer demokratisk. FN är ju faktiskt det enda forum vi har där alla världens stater deltar.

Kairokonferensen var en stor seger för jordens kvinnor genom att alla individer tillerkändes, vad som kallades, sexuella och reproduktiva rättigheter.

För första gången i FN sammanhang har man diskuterat och fastslagit den rättighet som borde vara den mest mänskliga av alla mänskliga rättigheter, nämligen rätten till den egna kroppen, till sin sexualitet och fruktsamhet.

Det var inte utan motstånd. Men det blev till slut bara en isolerad handfull stater, med påvestaten i spetsen, som inte erkände kvinnors rätt till sin kropp, och som inte

ville rekommendera att aborter avkriminaliserades.

Detta är en seger, Vi ska ta den till oss och glädja oss. Även om visionerna i Kairo hade långt kvar till den socialistiska pionjären Elise Ottesen Jensens sextio år gamla vision: Jag drömmer om den dag då alla barn föds välkomna, då män och kvinnor är jämlika, och sexualiteten ett uttryck för innerlighet, ömhet och njutning.

Den strukturanpassning Världsbanken och IMF tvingar på fattiga länder, har stora likheter med den strukturanpassning vi själva nu pressas in i: nedrustningen av det allmänna och en försvagning av staten. Vänsterpartiet försvarar arbete och social trygghet i Sverige och vi har krävt att Sverige ska agera mer aktivt inom Världsbanken och andra internationella organisationer, inte minst EU.

En global solidaritet ställer stora krav på vänstern. Det är en av vänsterns stora uppgifter att finna vägar mot en ny och rättvisare ekonomisk världsordning. Nästan hälften av världsmarknaden kontrolleras av några hundra mycket stora företag. Vi vill se en en marknad som är kontrollerad av politiska och demokratiska instanser.

Det hör till glädjeämnen att många diktaturer fallit de senaste åren, och att demokratiska processer påbörjats. Men det finns anledning till reservationer mot optimismen.

En forcerad och utifrån initierad demokratiseringsprocess i de fattiga länderna riskerar att inte bli något annat än en fasad av flerpartisystem, och med risk för en politisering av regionala, etniska eller religiösa motsättningar.

Missförstå mig inte. Det är bra att demokrati är ett av den svenska biståndets överordnade målsättningar, men som allt utvecklingsbistånd måste det bygga på den lokala situationen, ta utgångspunkt i inhemska demokratiska rörelser, och ta med kvinnors rättigheter i definitionen av demokrati.

Jämställdhet mellan män och kvinnor bör lyftas upp som ett av de övergripande målen för svenskt bistånd.

Vänsterpartiet har i Riksdagen krävt att Sverige ska hålla fast vid biståndsmålet 1 % av BMP. I den orättvisa världsordningen är biståndet bara en liten återföring av den värdeström som går från fattiga till rika länder, inom företagen, genom prissättning,

forts på sid 4

Det årliga kraftprovet

Eftertankar om första maj

Det gick ovanligt lätt att blåsa i år, sa en medlem av Röda Kapellet efter demonstrationen. Vackert väder, nästan ingen vind. Och folk applåderade.

Även icke-blåsande vänsterdemonstranter hade anledning att vara nöjda. Här i Lund finns det sen gammalt en inriktning på den kvantitativa konkurrensen med socialdemokraterna. Vänstern har nästan alltid samlat fler, fast för två år sen var vi lika många.

Nu fanns det de som undrade om inte regeringspartiet skulle vinna i år. Statsministern som talare borde innebära en ordentlig draghjälp. Men det var det inte: 750 demonstranter (v) mot 440 (s).

Det var inte vänstern som ökade särskilt mycket utan socialdemokraterna som minskade, trots Carlsson. Deras medlemmar var tydligen inte motiverade att ställa upp, och funktionärerna i den stora s-apparaten kan inte ha var särskilt motiverade att mobilisera dem. Mönstret var likadant i hela landet. Orsakerna vet vi.

På andra håll i Skåne ökade vänstern ännu mer än i Lund. Man kan peka på valresultatet i höstas som en parallell. Att det inte går bättre här beror nog inte så lite på att vänsterpartiet och dess manifestationer fortfarande präglas av halvtrötta mellanskiktare ur 68-generationen som varken orkar formulera bra slagord eller ropa några. Det är typiskt att många ungdomar föredrar att demonstrera i Malmö, där det var åtskilligt bättre fart på vänsterns demonstration. Nu ska det sägas att vänsterpartiet i Lund får injektioner av friskt blod i dessa dagar, inte minst i form av f. d. s-aktivister. Det finns hopp om bättring.

Några tyckte det var märkligt att vänstern och socialdemokraterna för första gången samordnade sitt förstamajfirande just i år, när skillnaderna mellan de båda partierna upplevdes som så tydliga. Men det är ett faktum att det lokala, kommunala samarbetet mellan v och s (och mp) fungerar bra. Vi tror att det är till nytta för befolkningen i Lund. Vi vet att motsvarande samarbete finns i många kommuner, och vi tror att erfarenheterna av denna lokala samverkan kan bli ett exempel även på nationell nivå och få s-ledningen att tänka om: att söka samverka åt vänster i stället för åt höger. Reaktionerna på första maj visar tydligt att det är vad deras anhängare vill.

Till sist: valborgsmässoaftons- och förstamajfirandet visade med all önskvärd tydlighet att Lund åter har en Aktiv Folkpark.

Tack för det!

Sista veckan i april brukar jag tycka att första maj är ytterligare ett inslag i vänsterns masochism: varför frivilligt utsätta sig för ett organisatoriskt och politiskt vågspel under halvtaskiga väderbetingelser! Men det är ju som det är: ett sorts årligt kraftprov. Man skulle väl få abstinenssymptom om det uteblev.

Solen bör bryta fram

Hur det var i år på första maj?? Ja det vet väl alla: fint väder! Nu är det ju så att det finns särskilda förstamajteoretiker som med utgångspunkt från väder och vind, infallandet på veckodag, samt det politiska läget och förmodligen också månens faser anser sig kunna bedöma hur anslutningen kommer att bli. Både vackert och dåligt väder är dåligt – det ska vara lite mittemellan, varpå solen ska bryta igenom och vinden mojna just vid avmarsch.

Själv började jag dagen på Gustav Adolfs torg i Helsingborg. Därifrån gick jag som barn mitt första demonstrationståg, i en väldig runda ner om centrum och upp genom Högaborg till Folkets Park. Nu var där stillsamt, men nog var det lite fler åhörare än de senaste åren, så där en 150-200 människor med en kärna av Helsingborgs speciella vänsterblandning av teaterungdomar och pensionärer. Talen var rejäla och intet mänskligt, eller åtminstone kommunalpolitiskt aktuellt, lämnades okommenterat. Det är väl inget fel, vi är ju ett praktiskt parti, men vi som spelade skulle ju vidare och fick snabbavsluta med Internationalen mitt i mötet.

Grönt Lund

Till Lund och den lätt kaotiska samlingen på Stortorget. Hemskt vad man är konservativ, jag saknade Clemensstorget där man har en invandkänsla för hur man ska ställa upp och hur det är med tillströmningen. Men härligt att höra Mats och hans skifflegång, det var uppskattat. Själv gick jag sen med Veteranorkestern - har man ett så buckligt horn som jag var det inget att tveka om. Vi spelade de gamla tåliga arrangemangen från Blåsorkesterns 70-tal, och spelade nog hellre än bra, men solen sken och den stora orkestern stod för mer solida musikaliska inslag.

Folkparken, jovisst, det var härligt med alla människorna och den gröna gräsmatten. Och nog var det lyckat att vi tågade mot samma mål som socialdemokraterna. Folkets Park-föreningen är att gratulera till en lyckad start. Men testen kommer naturligtvis en kall och blåsig första maj. Men det är kanske då de stora och annars svårhanterliga inomhusutrymmena skulle kunna komma till sin rätt. Bratälare var Karin Svensson-Smith och Ann Schlyter, båda så där kvinnligt resonande och förnuftiga. Nej, det var inget läge för stora paroller.

Vidare österut

Men det finns ingen rast, ingen ro, för en blåsmusiker denna dag. Nu var det dags att åka den traditionella turen till Simrishamn. I år blev det en kopp kaffe i Tomelilla, vilket gjorde att vi kom tio minuter för sent till mötet på Hamnplan, men huvuddelen av den lilla orkestern var redan i gång. Jag kom lagom för att spela "Östersjövalsén", där

innanhavet i titeln – tio meter bakom oss – särskilt utpekades av vår presentatör. Och så var det dags för den sedvanliga kvällsmaten i Simris: sill och ägg och potatis och grovt bröd.

Eftersnack

En fullmatad dag alltså, som alltid också med lite utbyte av politiskt kringssnack och åtföljande egna reflexioner:

- Jo, nog var det synd om sossarna och inte unnade man dem de borgerliga tidningarnas elakheter, men det var självförvållat.

- Nej, ingen hybris hos vänsterpartisterna, våra framgångar bygger ju inte så mycket på egna förtjänster som på socialdemokraternas oskicklighet.

- Kanske ett och annat återfall i enkelspåriga dåligheter från vänstertalare. Själv hörde jag en talare säga att nu hade Göran Persson ställt om att sjukpensionärerna fick bäddas ner redan klockan 3, en vandringsåsen som hördes redan på 70-talet.

- Gåsleversocialism, ett uttryck myntat av Gudrun Schymans talsskrivare, är ett ganska oklart och missvisande skällsord om en molssänkning som gamla Vpk talade för i 30 år.

- Lite trist med personfixeringen. Erlander och Palme, Wigforss och Sträng, förekom som hatfigurer för borgerligheten på 40- och 50-talen. Tråkigt när socialdemokrater och vänsterpartister faller i samma fälla nu. Det räcker fullständigt att angripa politiken.

Men, alltså en vacker första maj.
Sten H.

CARLSSON I PARKEN

Carlsson i försvarställning blev Arbetets rubrik från folkparken.

450 detog i s-demonstrationen jämfört med 700 i fjol, men det var gott om folk som lyssnade i parken. Kanske ändå inte så många som man förväntar sig när partiledaren för det största partiet och statsministern talar.

Hans tal föregicks av kortare tal av LO-sektionens ordförande Margareta Kristensson och av Gunnar Jönsson ordförande i Lunds arbetarkommun. Margareta Kristenssons anförande var ett ilsket angrepp på regeringens krispolitik: - Vet den nya regeringen vad ordet rättvisa står för? Jag tror inte det...

-Vi inom LO kan inte fortsätta att acceptera att man slår på dem som redan är utslagna, pensionärer, sjuka, arbetslösa och alla de som har så låg lön att de inte ens har råd att stanna hemma när de är sjuka.

Hon påstod också att något av det första s-regeringen gjorde när den kommit till makten var att höja de egna lönerna med lika mycket som en kommunalare har ut av sin lön efter skatt. Hon krävde också att regeringen skulle ge riksbanken order att sänka räntan så att det blir fart på hjulen.

Det där med regeringens löner gjorde tydligen Ingvar Carlsson rejält förbannad, men det verkade inte störa Margareta Kristensson särskilt mycket.

- Hon själ ju bara TV-tid från Ingvar, sa en socialdemokrat, som varit med förr och nickade mot kamerorna nedanför talarstolen.

Låg regeringsprofil

Det är ganska märkligt att regeringen håller så låg profil första maj, som i år. Man borde ha mycket att förklara för sina anhängare. Ingvar Carlsson talade i Lund och Halmstad. Han erbjöd visserligen Malmö en ledig tid på förmiddagen, men som bekant tackade de nej. Lars-Erik Lövdén har förklarat att man inte avböjde, man tackade nej. Det är en viktig skillnad. Göran Persson talade i Blekinge. Där fick han tydligen inte den uppskattning han ansåg att han förtjänade och skällde en arbetslös kvinnlig partikamrat för kommunist. Det noterades med stor förtjusning av närvarande media och man har dragit igång en

kampanj för att Persson skall be om ursäkt. Det var bara Mona Sahlin fick tala i storstad. Hon förlorade klart matchen mot Gudrun Schyman i Göteborg. (Ursäkten kom snabbt. red.)

Ingen poesi

Ingens tal såg ut som manus till en lyriksamling men det innehöll inte mycket poesi. Det var ett konventionellt och försvarsinriktat anförande. Det märktes på publiken. Applåderna under talet var få och markerade bara artigt att man noterar talarens konstupåsar. De uttryckte ingen riktig värme eller entusiasm. Slutapplåden var pinsamt kort. Det fanns några få protestplakat på gräset framför talaren. Det fanns en tecknad blomma som var lik en kaktus och dessutom uppmaningen: - Låt blomman vissna utanför regeringen. Krav på kärnkraftsveckling förekom också.

Mot våld och främlingshat

Ingvar Carlsson inledde annars bra genom att knyta an till krigsslutet och hedra nazismens offer. Han drog paralleller till modern nynazism och främlingsfientlighet och slog fast:

- Vi kommer att göra allt mot våldets grogrund: mot arbetslöshet, mot vanmakt, mot dumhet.

Men ni som väljer knytnäven. Ni som väljer stöveln.

Ni skall veta, ni utmanar hela det anständiga svenska samhället.

Vi kommer aldrig att acceptera våldet!

Han tog sedan upp FN:s bakgrund och behovet av ett starkare och förnyat Förenta Nationerna för att värna demokrati och människovärde och förhindra nya Bosnien och Somalia.

Carlsson påminde vidare om att socialdemokraterna inte lovat några nya reformer men att "bygga landet starkt igen; vända den ekonomiska kräftgången och att med alla medel bekämpa arbetslösheten". Han ansåg att regeringen hållit dessa löften och kände till och med lite stolthet över att ha vänt utvecklingen.

Annars var det mest försvar för impopulära åtgärder. Nerdragningarna av bidrag och ersättningar görs för att rädda verksamheter.

Sjukpenning och arbetslöshetsersättning ställdes mot skola, omsorg och sjukvård för alla. Påståendet att: - Istället för att skära i den offentliga sektorn, i stället för att hota jobben som kommer, valde vi att spara i a-kassa, sjukpenning och föräldraförsäkringen, är kanske lite svårt att förstå när man tänker på de nerskärningar som kommer i kommuner och landsting.

-Jag möter fler många som frågar mig varför vi sänkte matmomsen än varför vi sänkte a-kassa. Så stort är krismedvetandet. Nu vet vi svaret: Det var för att lindra och då var matmomsen trots allt det bästa! Den var mest rättvis.

Bildt sur - Carlsson glad

Avsikten med samarbetet med centern var att skapa stabilitet genom klara majoriteter i riksdagen. Folkrorelsepartierna centern och socialdemokraterna har lyckats med detta tidigare, på 30- och 50-talet. Dessutom vill man göra det omöjligt för högerkrafterna att komma tillbaka i regeringsställning: - ... den blockpolitik som varit högerkrafternas enda väg till makten håller på att raseras för gott, utropade Carlsson belåtet och fick applåder. Att politiken är klok och riktig kan man avläsa på Carl Bildts reaktioner. -Har ni sett hur sur han är!

Socialdemokraterna borde kanske bry sig något lite om sina egna också. Man är ju frestad att kontra med - Har du sett hur sura fotfolket är, Ingvar?

Det fanns en vision i Carlssons tal och det var en baddare. - Det ligger inom räckhåll att Sverige blir det första landet som besegrar den nya massarbetslösheten.

Det är en oerhörd ja historisk utmaning.

Det har han rätt i och här är vänstern beredd att medverka fullt ut. Det fanns för övrigt inga angrepp eller glirningar mot vänsterpartiet i talet. Ibland är det viktigt att lägga märke till sådant som inte finns med.

Klarar vi massarbetslösheten kan jag nästan garantera att Ingvar Carlsson får köpa vänsterpartiets första maj märke för tre kronor även om det kostar en tia, nästa gång han kommer till Lund.

Rolf L Nilsson

Pressgrannar

Senila professorer äter inte cement.

Författaren Sven Lindqvist jämför i DN 3.5. prof Bo Söderstens, känd insändarskribent i DN, produktivitetsutveckling med en cementarbetare.

Den senare har ökat sin produktivitet från i genomsnitt 30 ton cement vid sekelskiftet till 3000 ton idag. En prof. som vid sekelskiftet handledde 30 studenter om året har däremot inte ökat sin produktivitet till 3000, inte ens Bo Södersten. Och ett vårdbiträde, som vid sekelskiftet matade 30 åldersdementa professorer matar idag inte 3000. Sven Lindqvist tror inte att Bo Södersten, när det kommer till kritan, själv skulle vilja matas av så effektiva, om än välavlönade, vårdbiträden. Även om många vårdbiträden säkert skulle vilja mata Bo Södersten och andra, senila ekonomiprofessorer med cement, kan han nog ändå se ålderdomen an med viss förtröstan. Människan lever ju inte av cement alena. Vi behöver också varandra.

Sven Lindqvists funderingar bygger på den senaste av Söderstens kvinnoföraktande insändare där denne som vanligt tycker att anställda i vård och omsorg har för mycket betalt.

Rolf L Nilsson

Statsministeraffärer.

Det är tydligen inte bara finansminister Göran Persson, som är dåligt utrustad.

Det sägs att en ung energisk försäljare, Emil Rojer försökte få Ingvar Carlsson att köpa vänsterpartiets 1:a majmärke i måndags. Ingvar Carlsson frågade vad det var för märke.

- Det är vänsterpartiets, blev svaret.

- Men vet du inte att jag är sosse?

- Jovisst, men du kan väl köpa ett ändå!

- Jag har bara tre spänn sa Ingvar.

- Då blir det inget märke. Det kostar en tia, replikerade försäljaren.

Observer

Gamla Lund

har haft årsmöte i Spykens aula. Utmärkelsen för 1994 års byggnadsvård delades ut till Ekonomiska Föreningen Stjärnbilden U.P.A. som är intresseförening för Planetstaden, vilken är ritad av arkitekt Jörn Utzon från Danmark.

Vidare meddelades att Skissernas Museum inbjuder till en debattkväll om Lundagård den 10 maj.

Ordföranden Bengt Palm meddelade att föreningen tillskrivit Landstinget och begärt att få tillstånd för visning av interiören av Gamla Seminariet, men tyvärr fått avslag därför att det ej ansågs meningsfullt i nuvarande läge.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Från Tappan

På Valborg väcks jag tidigt av att studenter glammar i Lundagård. De har satt ut ett långbord vid fontänen och nu har de också börjat sjunga. Jag går till Tappan tänker jag, men det får först bli en liten motionsvända över Botan, Skönadal och stadsparken.

Jag stoppar ner en hembakad saffransbulle och en god bok i ryggen och ger mig iväg. Vid nationshuset kring Botan går det vilt till på taken när studenterna samlas till våta morgonfrukostar. Hejklackarna tränas inför tävlingarna på idrottsplatsen. Barska mansröster varvas med gälla kvinnskrik.

I Botan är det emellertid fortfarande ganska lugnt och jag slår mig ner på en bänk vid kryddväxterna och tar upp min bok. En par mandarinänder vaggas fram för att hålla sällskap och kanske få del i min saffransbulle, som lyser grann i solen. Hannen är verkligen stilig och honan är också på sitt sätt vackra i sin ljusgrå dräkt. De småkivas om bullbitarna men håller ändå ihop.

Nej, nu är det dags att bryta upp; studenterna väljer ner i Botan. De har banderoller och drycker med sig. Jag drar till S:t Jörgens park där det visar sig pågå friskebetävlingar. Järnkorgar är uppsatta osymmetriskt i parken mellan träden. Det smäller ordentligt när plastskivorna (ursprungligen kastade sommararbetande studenter pajformar vid "Frisbie Bakery" i USA, därav namnet på sporten) fångas upp av järnkedjorna. Men vidare går vandrigen.

Nu har jag nått fram till stadsparken. Det sitter massvis med ungdomar, klungvis på gräsmattorna med vitt vin, öl och tilltugg. Här och där har maskrosor gått i blom. Boulespelar provar sina smårostiga klot i parkgångarna. Klockan är tio och stadsparkcaféet öppnar för dagen. Doften av nybakade kanelbullar får kajorna att samlas på entréverandan.

Jag köper kaffe och bulle för 22 kr och slår mig ner bland andra grånade stadborgare och tittar på hur ungdomen rasar ut. Filosofen Rolf Lindborg kommer förbi med sina två barn. De vill ha glass men det får de inte för pappa bär på en drake som först ska upp i höjden.

Lite historik

För oss vänsterister är valborg inledningen till första maj; det får inte bli för mycket festande för då blir det tungt att demonstrera! Men för människor i gemen är det i första hand en värfest och för studenterna en salig yra; tillkommer så diverse ritualer som ska genomföras.

I uppslagsboken kan man läsa att förstamajfirande har sitt upphov i merovingerkungarnas mönstring av sitt krigsfolk. Sedan antiken var det vanligt att göra detta 1 mars (Campus Martius), men kung Pippin den lille ändrade, av klimatoriska skäl, dagen till 1 maj (Campus Maius). Vid dessa mönstringar förekom stridslekar, spel och festande. I Sverige bars traditionen upp av skrän och gillen, som också var påverkade av den germanska seden att maja och resa majstång. Det var en utpräglad urban företeelse som även omfattades av gesäller och hantverkare, vilket kom att bidra till att arbetarrörelsen med tiden valde att göra 1 maj till sin solidaritetsdag.

Det finns alltså ett borgerligt, i ordets ursprungliga mening, förstamajfirande som har sina rötter långt tillbaka i historien och som omfattas av de flesta. Men som notoriskt demonstrant känner jag ett visst puritanskt agg mot dessa orgier och då blir det lätt så att man tycker att studenterna "skrälar" och inte sjunger.

När jag äntligen kommer fram till Tappan, där sambon håller på med att gräva om sin kompost, är jag mycket irriterad över högtalarna som dånar från idrottsplatsen, där de universitets-studerande börjat sina valborgstävlingar. Jag låter min ilska gå ut över maskrosorna, kirskaalen och kvickrotten - bort med dem!

Finn

Kultur och sänt.

Göte Bergström vill slå vakt om böndernas statsbidrag så att de kan producera livsmedel som vi inte behöver. Hans förslag att ta av de pengar som inte finns till de ännu inte beställda JAS-flygplanen knyter samman modern och gammal nordisk kultur, grisen Särinner ni vet.

Ann

forts från sidan 1

licenser och patent och inte minst genom vapenhandel. Det är osmakligt att Sverige fortsätter att profitera på världens konflikt-härdar.

Vänsterpartiet kräver en minskning och en bättre kontroll av vapenhandeln. Att svenska vapen hittat vägen till Turkiet som bedriver ett utrottningskrig mot Kurderna är skandal. Likaså att en tullunion mellan Turkiet och EU inte avförs från dagordningen.

Solidaritets- och vapenexport är svåra att kombinera. Vapenexport förlänger konflikter. Därmed är inte sagt att vapenembargo alltid löser konflikter. Det har fallet Bosnien visat. Nu är det framförallt nödvändigt med ett starkt politiskt stöd till Bosnien och dess rätt att existera som nation.

Aldrig har så många människor i världen varit på flykt som nu. Små strilar av dessa enorma flyktingströmmar när också Sverige. Solidariteten sätts idag på prov här på hemmaplan. Solidaritet kräver en generös flyktingpolitik. Det är en skam att Sverige som första land skickar tillbaka Bosnier med kroatiska pass till Kroatien. Det är en politik som rasisterna i Sverige betecknar som en seger, det är definitivt ett nederlag för solidariteten.

I dag är det precis 20 år sedan vi kunde fira Vietnams seger. Och vi har i år kunnat glädja oss åt att Sydafrika fortsätter sin svåra väg mot ett demokratiskt samhälle efter de första fria valen förra året.

Så de två stora solidaritetsrörelserna har kunnat avvecklas därför att målet varit nått. Vilken glädje att kunna säga: vi behövs inte längre, som ordföranden i Isolera Sydafrika-kommittén sa.

Men själv känner jag mer för Baudelaire, som klarade sig utan bröd i tre dagar, men aldrig utan poesi. En förstamajdikt av den norske poeten Jo Eggen:

Klarinettspelare

Vi lever i ett vakuum sa min vän klarinettspelaren. Han är kommunist och humorist som alla kommunister bör vara.

Tillsammans fick vi till enstaka takter av Mozarts klarinettkonserter. (ur Jag säger dina namn. Tolv norska poeter. Legenda.)

Rolf L Nilson

Vi måste ta till oss glädjen. Vårt bidrag var litet, men viktigt. I gengäld fick vi, och hela mänskligheten, av sydafrikas folk en gåva: dom gav oss ett exempel på att fredliga förändringar är möjliga, och att en försoning kan börja byggas trots en tid av ofattbara orättvisor och mänsklig förnedring.

Vi kan, till exempel, glädja oss åt Eritreas självständighet. Här i Lund har solidaritetsrörelsen för Eritrea varit stark, och solidariteten fortsätter nu under uppbyggnadsskedet. Vänsterpartiet undersöker möjligheterna för att göra Asmara till vänort.

Solidaritets behövs! Leve solidariteten!

MÖTE MÖTE

Måndagen den 8/5 kl 19.00 (obs tiden) Miljömöte i Vänsterpartiet i Lund. Björn Dahlström inleder utifrån en uppsats han vänt med och skrivit. Uppsatsens titel är "Skulle Lund stanna utan bilen?" Den intressanta underrubriken är "Undersökningar om förutsättningarna att minska biltrafiken i Lunds innerstad." Björn har matnyttiga infallsvinklar för alla som vill göra något åt biltrafiken i centrum.

Efter Björns inledning har vi förhoppningsvis en kort diskussion om miljöanpassning av lundatrafiken.

RÖDA KAPPELET

Rep. sönd. 7 maj, kl 18.45 med Håkan Olsson inför Backakarnevalen. Låtar som skall medtagas: 39, 43, 78, 170, 227, 238, 257, 275 och 298a.

Hasses Släkt

Rep. onsd. 10 maj kl. 19.00 på Bredgatan, Partilokalen.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Rolf Nilsson

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett i Word eller WP för Mac eller PC. Telefon till redaktörerna: Rolf L Nilson 046-12 90 44 Kajsa Theander 046-13 28 40. Thomas Schlyter 046-14 75 05. Vid utebliven tidning ring: Rune Liljekvist 046-11 50 69.